

zgod tekstem t. j. 1-sza strona 40 gr.
w. m-m i tam: str. 6 tam, w tekście
1 gr., nekrologi: 25 gr., awyca. 12 gr.
strona 10 tamów, drobne 12 gr. za wy-
sz, dla poszukujących pracy 16 gr.,
najmniejsze ogłoszenie 1.50 gr., d-
ziarobot. 1 zł. Ogłoszenia 4-kolorowe
50 proc. drożej; ogłoszenia zagranic-
ne i trójkolorowe o 100 proc. drożej,
ogłoszenia adwokatów ryczałem 25 zł.-
za termin druku i treść ogłoszeń
administracja nie odpowiada. P. K. O.
Nr. 68093.

zgłosił wniosek o nadzór sądowy.

Ważne czytanie.

Tragarz nie usłyszał sygnału, natomiast szofer wyjeżdżając w zakręcie i do tego ze znacznej pochyłości nie zdążył zatrzymać auta, które całym pe-
niem wjechało na taragarza
mładźąc go formalnie kołami.
Meble zostały rozrzucone siłą zde-
żenia na całą szerokość ulicy. Zabite-
go Lindnera odwieziono do kliniki Szo-
pery zostali zatrzymani przez policję
tęga nęwałdz dochodzenia.

Najmilsza i
największa zabawa
a taniej tylko w

Variété.
Dancingu „TABARIN”
Narutowicza 20. Tel. 150-66, 154-60

Dziś zmiana programu od 9 w. do rana.
Od 5 — 9 wiecz.

Ceny kuchni obniżone.

Kabaret „Five” — Dancing
Konsumcja 80 gr. z obsługą.

Występy
artystyczne

Gabinety

Przebojowy program atrakcyjny.

NOWOŚĆ! AUTOMAT-BROWNING

6-mln. mm. ednany na wytwórni technicznej wystrzelił am. gily po wystrzale, patent roku 1934 automat. „Strzała” strzelający do celu metalowym kulami lub strumieniem do pnia, pnie okady, wany, plasi, zapewnia zupełnie bezpieczny, cokolwiek, huk, szajgaj. Cena tylko zł. 6.95, 2 sztuki 12.50, 10-letni str. 22 — Setka kul 3 zł 55 gr. Szeregówkę do czyszczenia lufy dostajemy bezpłatnie. Pozwolenie niepotrzebne. Wyślemy za zaliczeniem. Koszt przesyłki: opłaca kupujący. Adresować: Gen. Przesława na Polkę 1 W. W. Gdańsk „STRZAŁA”, WARSZAWA — ul. Dr. Zamenhofa 12, Oddz. 3 E. Baczynski. Tylko z naszej firmy można sprawdzić, że nasze prawdziwe automaty Browningi wystrzeliły gily po wystrzale. Dla sklepów specjalne rabaty.

Czwarta seria nagród za uważne czytanie!

Słowo z umyślnym błędem (cyfra) na 4 stronie wyciąć i zachować.
Co tydzień 11 nagród!

Śmierć kobiety pod samochodem. Kronika Pogotowia Ratunkowego

Łódź, 18. 3. — W dniu wczorajszym, około godz. 7 wieczorem przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Andrzeja wydarzył się tragiczny wypadek. Pod koła przejeżdżającego samochodu wpadła przechodząca przez jezdnię

W mieszkaniu własnym przy ulicy Żeromskiego 60 w celach samobójczych poderżnął sobie gardło brzytwą 61-letni Stanisław Niewinowski. Denat zmarł zmarł przed przybyciem lekarza miejskiego pogotowia ratunkowego. Związki samobójcy zabezpieczone zostały przez policję. Przyczyny samobójstwa narażone nieustalono.

Na ulicy Legionów (Zielonej) została najechana przez tramwaj linii Nr. 17 Aleksandra Kreczmanka, niewiadomo, gdzie zamieszkała. Kreczmanka odniosła ogólne ciężkie obrażenia ciała. Po gotowie ratunkowe przewieziono ofiarę wypadku do szpitala.

Nieznajoma została uderzona błotnikiem w głowę. Ofiara wypadku zmarła przed przybyciem lekarza miejskiego pogotowia ratunkowego. Związki kobiety, nazwiska której narażone nieustalono, przewiezione zostały do prokuratury miejskiej przy ulicy Łąkowej. Szofer samochodu został zatrzymany do czasu przeprowadzenia dochodzenia.

NAJWIĘKSZA WYGRANA OBECNEJ LOTERJI

200.000 na Nr. 52078

1 zł. 15.000 na Nr. 84599

padły znów w ostatnim dniu ciagnienia w największej i najszcześliwszej kolekturze w Polsce

J. WOLANOW

Łódź, Piotrkowska 11 i 72. Pabjanice. Plac Dąbrowskiego 3.

ŻYCIE PABJANIC.

200 weteranów pracy otrzymało emerytury.

Pabjanice dnia 18. 2. Jak się dowiadujemy: na podstawie rozporządzenia 5 weteranów pracy z dnia 28 marca 1933 roku Art. 302. Ubezpieczalnia Społeczna w Pabjanicach przyznała prawo do pobierania renty starczej

200 weteranom pracy, którzy ukończyli 65 lat życia i wykazałi się świadectwem przepracowania przynajmniej 4 lat w jakimkolwiek zakładzie pracy w okresie od 1920 do 1927 roku. Starcom wypłacono już pierwsze zasiłki w wysokości 20 złotych za pierwszy miesiąc.

REORGANIZACJA BIUR UBEZPIECZALNI SPOŁECZNEJ.

Pabjanice, dnia 18. 2. W najbliższym czasie nastąpi na terenie Pabjanic reorganizacja wszystkich biur Ubezpieczalni Społecznej. Obecnie istnienie 3 działów ubezpieczalni w 3 różnych punktach miasta: przy ul. Zamkowej, Puławskiego i Rocha. Wszystkie te działy pomieszczone będą w jednym

nowowytbudowanym budynku przy ul. Kościuszki, który jest własnością J. Gutstadta. Przy ul. Rocha 8 zostanie jedynie dział lekarski, zaś

W. SZYMAŃSKI
Jubilat — zegarmistrz. Główna 41.
Poleca zegary, zegarki, biżuterię, obrączki ślubne i platery. — Wszelkie naprawy wykonuje solidnie i tanio.

Fabryka tkanin i ogrodnictwa
Mateusz MIKOŁAJCZYK
Łódź, ul. Kilińskiego 167.
Tel. 191-85.
Dostarczam kompletne ogrody, wiodące w zakres wszelkich dzieł ogrodniczych. Ceny niskie. Dojazd tramwajami 4, 17, 6.

ZAKŁAD KRAWIECKI St. Kupezyk
zawładamla Sz. Klientela, 12 zakład został przeniesiony z ul. Piotrkowskiej 291 na ul. PIOTRKOWSKĄ 163. Zamówienia przyjmuję z powierzonych materiałów. Wykonanie pierwszorzędne po ostatnim modelu. Ceny niskie.

wszystkie pozostałe działy, jak ubezpieczeniowy, obrachunkowy, buchalteria, kasa etc — znajdują się w jednym gmachu.

Będzie to wielkie udogodnienie dla ubezpieczonych.

Ożywienie w łódzkim przemysle pończosznym.

W przemyśle pończosznym odczuwa się już ożywienie przedsezonowe. Fabryki, czynią przygotowania do zwiększenia produkcji. Poważniejsze zamówienia zaczynają się napływać od większych firm. Między innymi po wszechną uwagę budzi zamówienie Polskiej Spółki Obsługi Bata, która zamówiła w ostatnich dniach około pół miliona par pończoch w Łodzi. Zamówienia te zapewniają niektórym fabrykom pracę na dłuższy przeciąg czasu.

Jak nas informują, firma Bata poświęca obecnie pończochom dużo uwagi i zamierza w swych sklepach doprowadzić do doskonałości obsługę klientów na wzór wielkich przedsiębiorstw światowych.

OTOMANE skrzynkową, tapczan, leżankę, krzesła, łóżka, roboty solidne, 11-go Listopada 26, taniej.

DO WYNAJĘCIA 7 garaży nadających się na magazyny przy ul. Rzgowskiej 85. Wiadomość u dorozcy.

SPRZEDAM tanio otomane pluszową, ul. Krucza Nr. 4, m. 13.

POSZUKUJE praktykantki do sklepu spożywczego, sieroty chrześcijański. Oferty pod „Sklep”.

TANCOW nowoczesnych udziela prywatnie znany nauczyciel Henrykowski. Ceny obniżone, Gdańska 9, tel. 166-93.

DO SPRZEDANIA otomana tapczan, 6 krzesel kryte skórą, leżanki, roboty solidne. 11-go Listopada 26, taniej.

MASZYNY b. dobrze szyjące sprzedam za złotych 75. Bałucki Rynek 2, m. 1.

NAJLEPSZE obiady tylko w „Goplanie”. Zachodnia Nr. 39. Kuchnia polska.

WYKONANIE Sz. Klientela, 12 zakład został przeniesiony z ul. Piotrkowskiej 291 na ul. PIOTRKOWSKĄ 163. Zamówienia przyjmuję z powierzonych materiałów. Wykonanie pierwszorzędne po ostatnim modelu. Ceny niskie.

PIĘKNY BIUST

dzięki użyciu paryskiego elksiru „IDEAL” trzeciła prof. Dr. Dabo si. IDEAL daje pierwszorzędne zadziwiające wyniki przy zaniku chorobliwym, względnie nierozwinięciu biustu, nadając opadającym pierśom w ciągu krótkiego czasu jedność i elastyczność 18-letniej dziewczyny. IDEAL wypróbowany przez sławne lekarzy, wyrażające się o nim z pełnym uznaniem. Cena zł. 2.50. podwójny opak. kurac. zł. 3.50. Wyślemy dyskretne. Specjalna oferta: Kto otrzyma w ciągu 3 dni wynik niniejszego ogłoszenia z zamówieniem, otrzyma 20% rabatu na mały i 30% na duży pakiet.
Dr. Nic. Komeny, Cieszyń, skrytka pocztowa 100-927

Zdarzenia i wypadki ubiegłej doby.

Donoszą z Cordoby, że w tamtejszym więzieniu rozpoczęło strajk głodowy 200 więźniów, wśród których znajdują się i kobiety.

(—) Premier Dollfuss udał się wczoraj samolotem z Rzymu do Neapolu, skąd wyruszył samochodem do Pompei. Po zwiezieniu Pompei Dollfuss powrócił w południe do Rzymu.

Złoto BIŻUTERIA, SREBRNO, wity lombardowe kupuje i płaci najwyższe ceny. Zakład jubilerski J. Fijałko, Piotrkowska 7.

POTRZEBNY chłopiec do praktyki krawieckiej. Zgłaszać się z rodzicami, Abramowskiego 31. Kamiński.

MIESZKANIA we wszystkich punktach miasta pośredniczy najkorzystniej i najprędzej, tylko „Pośrednik”, Andrzeja 13, m. 14.

BEZ ODSTĘPNEGO pokój z kuchnią i 2 pokoje z kuchnią w ogrodzie, 1 piętro do wynajęcia. Al. 1 Maja 91.

PLITY gramofonowe 65 gr. Najnowsze przeboje z 1.45 oraz zamiana płyt jak również wy pożyczamy płyty. Chronometre, ul. Piotrkowska 116.

WIELKOPOLSKA instytucja poszukuje natychmiast 4 panów. Wymagamy wykształcenia średniego i dobrej prezentacji. Reflektanci, którym zależy na dobrej płacie, stałej pracy zechcą się zgłosić do Kierownika biura, przy ul. Andrzeja 11, wejście przez podwórze, 1 p., front w poniedziałek i wtorek, w godz. 11 — 1 i 3 — 5.

ROWERY wysłigowe z części B. S. A. wykonanym na zamówienie, zamieniam stare modele na model 1934 r., naprawy, emalowanie i niklowanie oraz wyrób ram i widel balonowych, specjalny rabat dla klubów kolarskich oraz dla kupców i mechaników. Łódź, Bałucki Rynek 9, telefon 113-99, Redzja.

10 ZŁOTYCH miesięcznie, urzędnikom na wypłatę konfekcja, obuwie, bielizna, manufaktura, franki. Chari, Piotrkowska 37 w podwórzu.

WYTWÓRNA mebli Szczepana Bernackiego przeniesiona została na ul. Piotrkowską 275. Poleca wszelkiego rodzaju meble od skromnych do najwykwintniejszych. Ceny niskie. Wszelka zamiana.

MEBLE, sypialnie, brzoza, róża, piramida, orzech i dąb. Garderoby, łóżka, stoły, krzesła, kredensy, gabinety stylowe i t. d. Sprzedaje tanio na raty; zamienia. Stolarnia K. Galar, Warszawska 16, tel. 231 — 80.

BEZPOŚREDNIO od wytwórcy do spódywcy. Słynne łódzkie pierniki, dawniej PROCHAU, poleca. Przetwórnica Cukromiodowa, Łowicz, Kościuszki 15. Wysyłamy paczki pocztą od 5-ciu złotych.

POSIADACZE ROWEROW!!! Uwaga: Czas odświeżyć Wasze stalowe rowery. Dla wygody Waszej otworzyliśmy przy Bałuckim Ryнку Nr. 8 sklep sportowy zaopatrzony w części dla rowerów i t. p. Przyjmujemy wszelkie naprawy przeróbki na balony, zamiany i niklowanie. LEOPOLD TALER tel. 150 — 42.

STANISŁAW Gaik r. 1905 z Osieczna gm. Widawa zgubił zaświadczenie wojskowe (kat. E) wydane P. K. U. — Sieradz.

PRZYJME Panów lub Panie na mieszkanie. Wiad. ul. Abramowskiego 33/35 m. 44.

DO SPRZEDANIA aparat radiowy 37 lampowy do sieci dwustrojeniowej „Louffing”. Wiadomość ul. Złota Nr. 10, od 5-ej do 8-ej wiecz.

DWIE MAGLE z mieszkaniem do sprzedania spowodu zmiany interesu. 11 Listopada 41.

ZAKŁAD stolarski, 11 Listopada Nr. 38, firma chrześcijańska. Wykonuje meble wszelkiego rodzaju po cenach bardzo przystępnych. Wykonanie solidne i punktualne. Na żądanie daję na raty.

Nr. 2 zdobył pierwszą nagrodę! Wynik konkursu na najpiękniejsze nóżki.

W dniu wczorajszym specjalna komisja złożona z przedstawicieli redakcji „Echa” i dyrekcji kina „Casina” do konała obliczenia kuponów, nadesłanych na „Konkurs na najpiękniejsze nóżki”.

Największa ilość głosów padła na następujące numery:

1291 głosów na Nr. 2; 987 głosów na Nr. 21; 703 głosy na Nr. 16; 521 głosów na Nr. 15; 419 głosów na Nr. 20; 407 głosów na Nr. 17; 382 głosy na Nr. 18; 154 głosy na Nr. 1.

Wobec powyższego przyznano: 1 nagrodę p. Zofii L. (Nr. 2) w postaci 25 bezpłatnych biletów do „Casina”;

2 nagrodę p. „Duśce” (Nr. 21) — 15 biletów i 3 nagrodę p. Zofii Wilczyńskiej (Nr. 16) — 10 biletów.

5 nagród pocieszenia w postaci 2 bezpłatnych biletów otrzymały „Stokrotka” (Nr. 15), „Nanette” (Nr. 20); „Jasia” (Nr. 17); „Art” (Nr. 18); p. B. Kr. (Nr. 1). Rozdanie nagród nastąpi dziś, t. j. w niedzielę, 18 b.m. punktualnie o g. 9 wieczorem w dyrekcji kina „Casino” — Piotrkowska 67.

UWAGA! Dyrekcja „Casina” dokłada starań aby właściciele nagrodzonych nóżek przy rozdawnictwie nagród zdemaskować.

!!!OSTRZEŻENIE!!!

Tylko z naszej firmy można sprawdzić, że nasze prawdziwe automaty Browningi wystrzeliły gily po wystrzale.

NOWOŚĆ! AUTOMAT-BROWNING 6-MLN. MM.

strzelający do celu metalowymi kulkami lub strumieniem do pnia, pnie okady, wany, plasi, zapewnia zupełnie bezpieczny, cokolwiek, huk, szajgaj. Cena tylko zł. 7.40, 2 szt. 14.10. Setka kul 3.65. Szeregówkę do czyszczenia lufy dostajemy darmo. Pozwolenie niepotrzebne. Wyślemy za zaliczeniem. Koszt przesyłki: opłaca kupujący.

FABR. BR. „PERFECTWATCH” — WARSZAWA, Skrzynka poczt. 808-F

Ratujcie Wasze zdrowie!!!

Chorzy na raptury (przepukliny)

Specjalne lecznicze gumowe bandaż ortopedyczne mojej metody wstrzymują rądkalnie pod GWARANCJĄ BEZ OPERACJI najniebezpieczniejsze i najstarsze raptury (przepukliny) u mężczyzn, kobiet i dzieci.

OBNIŻENIE ŻOŁADKA I JELIT usuwam przez założenie specjalnych indywidualnie dopasowanych bandaż brzusznych.

CHOROZY NA SKRZYWIENIE KRĘGOSŁUPA (GARB): Lecznicze gorsety ortopedyczne, aparaty gimnastyczne etc. NA GRZLIŁCE KOŚCI I WSZELKIE INNE KALECTWA lecznicze aparaty ortopedyczne. NA PŁASKIE BOCALCE STOPY (PLATIFUSS) specjalne wkłady według modeli gipsowych. SZTUCZNE RECE I NOGI.

SPECJALNY ZAKŁAD DLA LECZNICZEJ ORTOPEDIJ.

Specjalny zakład dla leczniczej ortopedji

Spec. ortoped. O. Petrykiewicz ze Lwowa
Łódź, ul. Piłsudskiego Nr. 9 (front parter). Telefon: 177-09 (tuż przy dworcu Łódź-Łódź). Waga: Osobiste stawienie się chorych — konieczne (w Zgierz, ul. Słowackiego Nr. 2 i Nr. 4 własne domy).

METRO

PRZEJAZD 2.

Ceny miejsc: I seans 54 i 85 gr. nast. III m. 85 gr., II m. 104 i m. 130.

Dziś po raz ostatni!

Mówiony i śpiewany po niemiecku i — dialekt wiedeński —

PRZYGODA na LIDO

Jutro premiera: „Szturmowa Brygada” wytwórni Sowkino — Moskwa.

I-szy austriacki film w Polsce!

W rol. g. Alfred Pinner, Nora Gregor, Szóze Szakall

Nadprogram: Tygodnik dźwiękowy. Passe-partout niezawno.

— Moskwa.

ADRIA

GŁÓWNA 1.

Ceny miejsc: I seans 54 i 85 gr. nast. III m. 54 gr., II m. 85 gr. i m. — 109.

WTOREK 20 MARCA
o godz. 8.30 w.

otwarcie
6-o maszt.

CYRKU „KORONA”

Oddz. I

na placu
przy ul. Ks. bisk. Bandurskiego 8
(Anny) tel. 191-41.

Oficer belgijski po dwu stronach frontu. Mediator w wielkiej wojnie.

Kulisy pośrednictwa zmarłego księcia Sykstusa.

Paryż w marcu.

W związku ze śmiercią ks. Sykstusa Parmeńskiego prasa francuska odświeża ciekawe, a

nieznane szerszemu ogółowi szczegóły o wiadomych usiłowaniach księcia w wielkiej wojnie osiągnięcia osobnego pokoju Austrii z Ententą. Zmarły książę, siódmy syn Roberta de Bourbon, ks. Parmy, i małżonki jego ks. Braganza, urodził się w Austrii, w zamku Wartheff, lecz młodość swą spędził we Francji, tutaj się kształcił i tutaj ożenił z Francuzką, Jadwigą de la Rochefoucauld, córką księcia Doudeauville,

w którego domu zmarł.

Gdy Karol I objął rządy Austrii po Franciszku-Józefie, monarchia austriacka już rozpadała się w gruzy, a młody cesarz był zbyt słabego charakteru, by rzucić energicznie i uwolnić się spod opieki niemieckiej.

12 grudnia w roku 1917 państwa neutralne już starały się pośredniczyć w zawarciu pokoju, na co Koalicja zgodzić się nie chciała. Mimo to kilka tygodni później ponownie rozpoczęły się pertraktacje pokojowe i na chwilę zrodziła się dla Austrii nadzieja zawarcia oddzielnego pokoju z mocarstwami ententy. W roli mediatora wystąpił ks. Sykstus Parmeński, brat cesarzowej Zyty, który nie mogąc wstąpić do armii francuskiej, zaciągnął się do wojska belgijskiego.

Opierając się na pozwoleniu króla Alberta belgijskiego, i z wiedzą prezydenta republiki francuskiej, ks. Sykstus udał się do matki swej, bawiącej w Szwajcarii i tam dowiedział się, że szwagier jego, cesarz Karol, chce wejść z nim w porozumienie.

Powrócił stąd do Paryża dla naradzenia się z Poincaré'm. 13 lutego 1917 r. po powrocie do Szwajcarii, spotkał się z hr. Erdoedy, mężem zaufania cesarza Karola i zakomunikował mu francuskie warunki pokoju. Kilka dni później oficjalny emisariusz Wiednia przedstawił mu w liście hr. Czernina warunki tak niemożliwe do przyjęcia, że w Paryżu nie zastanawiano się nawet nad nimi.

To też ks. Sykstus po rozmówieniu się z prezydentem republiki i Briandem, wyjechał ponownie do Szwajcarii, by stamtąd udać się do Wiednia i na prośby cesarzowej Zyty zabrać się z cesarzem Karolem 23 marca.

Cesarz wręczył mu list, skreślony ołówkiem i przeznaczony dla Poincaré'go, w którym oświadczył swą gotowość wywarcia wpływu na aliantów niemieckich dla poparcia słusznych pretensyj Francji do Alzacji i Lotaryngii. Żądał pozbawienia, jako warunku pierwszego i bezwzględnie, by Serbia rozwiązała wszelkie stowarzyszenia lub związki, godzące w całość monarchii habsburskiej, lecz narówni z hr. Czerninem odmawiał wszelkiej koncesji dla Italii.

31 marca Ribot, który w międzyczasie został premierem, przyjął ten list do wiadomości.

Francja i Anglia nie mogły, jednak zawrzeć pokoju oddzielnego, chcąc zachować lojalność w stosunku do alianta włoskiego. Należało wysłondować go przede wszystkim, lecz przedstawiciele Włoch utrzymali warunki, postanowione w chwili przystąpienia do współudziału w wojnie.

Dalsze pertraktacje nie doprowadziły do żadnych rezultatów, gdyż Czernin obstawał przy kompensacjach terytorjalnych za wyrównanie granic Italii, oraz przy nierozdzielności monarchii, co godziło w interesy poszczególnych narodów, wchodzących w skład monarchii habsburskiej i na co też Francja zgodzić się nie mogła.

Tak zakończył się epizod, który swego czasu odbił się tylko słabym echem w kronice wielkiej wojny. Przypuszczalnie także, gdyby cesarz Karol trwał w swym postanowieniu zawarcia odrębnego pokoju, nie znalazłby dla zamierzeń swych poparcia ani wśród dyplomatów, własnego kraju, ani wśród przedstawicieli armii.

Mal.

Rewolwer ex-kucharza. Kupcy drżeli na widok zapalniczki.

Do składu kolonialnego p. Pilloy przy ul. des Vierges Donai wtargnął jakiś osobnik i wyciągnął z kieszeni coś naksztalt rewolweru. Kasał się wręczyć

całą zawartość kasy.

W obawie o swe życie kupiec spełnił żądanie napastnika i wręczył mu około 600 fr. Po odejściu napastnika kupiec zawiadomił policję, która wszczęła energiczne poszukiwania. W ciągu dnia policja otrzymała więcej podobnych skarg od różnych kupców miejscowych i okolicznych. Po dłuższych poszukiwaniach policja wpadła na trop złoczyńcy i aresztowała go w jego mieszkaniu przy ul. Ferronniers. Był to niejaki Felix Charles były kucharz re-stauracji „Foyer”. Charles przyznał się do winy i oddał policji

swój „rewolwer”.

który okazał się zwykłą zapalniczką w kształcie brauningu. Poczciwi kupcy w naiwności swej dali się poprostu nabrać „na kawał”. Sprytny „gangster” został osadzony w więzieniu.

Przywitać wiosnę w nowym obuwiu

27-34 3222-00

Trwały dziecięcy obuwie z dublowanej skóry w kolorze brązowym na gumowej podszewce. 35-38 ..... 9.-

2851-34

Wygodny, lakierowany dziecięcy pantofelek na płaskim wiosenne uni. -

9875-23

Aksamitny pantofelek na francuskim i słupkowym obcasie. Najodpowiedniejszy do towarzyszy. - Prunelki 6.-

4675-74

Sportowe pantofelki na spacer, zakupy itp. Bokowa skóra na niskim obcasie z gumą. -

8637-20

Caly dzieł na nogach w Normalkach bez najmniejszego zniecierpliwienia. - NORMALKI polecamy dla tych, którzy poddają pracę stopa od rana do wieczora lub też dla tych, którzy lubią wygodne obuwie. -

Bata

ASTAY ZASTARZAŁE, ROZNE KASZLE, przywilejne choro-bi płucnych są skutecznie powidlami ziołowymi od 1902 roku. 3.060 listów pochwalnych jest do przejrzenia na miejscu, opis leczenia na żądanie bezpłatny. **S. SLIWANSKI, Łódź, Brzezińska nr. 33.**

Używaj tylko ostrza

TRIUMF, NAJODWIERZIELNIEJSZY

WYRÓB KRAJOWY

M. Mlechowicz

Zwycięstwo serca

Powieść.

STRESZCZENIE POZATKU.

Podczas wyścigów młody dowódca wojsk uległ „Synowi Słońca”. Rydwan rozleciał się, a on sam odniósł rany.

Podczas odnośnienia go do domu uroczą Echenam, w której kochał się skrycie, zdradziła przed nim, że przyczyną jego wypadku był podstęp Syna Słońca.

W domu odwiedziła go piękna i wyuzdana najwzrusza kapłanka Szeszela Tamara. Jej zaloty nie odniosły skutku. Renam zakochany w Echenam po wyzdrowieniu błąkał się dookoła jej pałacu.

Podstępny jej rozmówce przekonał się, że nie kocha Ek Bena. Następnego dnia ją odwiedził.

Oboje wybrali się na ucztę do Syna Słońca. Ku przerażeniu Renamy, Echenam rzuciła się w objęcia Syna Słońca.

Następnego wieczoru przez zatokę przepłynął niewolnik i wkładł się do pałacu Syna Słońca i wślizgnął się do sypialni utopić sztylet w jego sercu.

Udało mu się szczęśliwie wymknąć i przepłynąć spowrotem zatokę. Ek-Ben na życzenie kapłanki Tamary rozpoczął śledztwo.

Jako podejrzanego aresztowano Renam. Do uwolzonego przybyła Tamara. Przyznała się, że kazała zahipnotyzować Echenam, by ta rzuciła się w ramiona Syna Słońca.

Na tę wiadomość Renam odrzuciła Tamara, a ta zagroziła mu straszną zemstą.

Rada Szeszi postanowiła zapłacić wyroczni o osobie zabójcy Syna Słońca.

Usłyszano imię Renamy. Renam został zamknięty w podziemi. Udało mu się przy pomocy żelaznego pręta wydobyć przejście do podziemnego kanału. Podczas próby wytłumienia krat zemsta.

Do Echenam przybył jej dawny adorator Hedzyszen z którym wyruszyła na przejażdżkę po morzu.

Nagle zbuntowali się niewolnicy i wiosem fały wyrzuciły na samotną wyspę.

Renam ocknął się z omdlenia za kratami. Niewolnicy zwolnili go i postanowili tym samym kanałem wtargnąć do oblężonej świątyni.

Wszędzie wyglądały ich po zarastane krwiozerczo wykrzywione twarze wszędzie dobiegały ich gardło we okrzyki radości czy zdumienia na widok nieocenionych skarbów, zgromadzonych tu wysiłkiem wielu tysięcy ludzi przez długie wieki.

Kapłanki zdążyły się przedostać lawirując na piętro, ale tu wpadły w ręce rozbawionych niewolników. Zaczęli poklepywać tamare:

— Ładna kobietka! — mruzcili z uznaniem.

Nie uciekała, ani wydierała się...

— Nawet nie dzika...

Jeden podszedł do niej i pocałował ją. Tuszca zawyla z radości. Spróbował tego drugi... Oddała mu pocałunek. Rzucili się wszyscy hurmem do całowania jej, poklepywania i chwytności za piersi.

— Nie wszyscy naraz — zawołała ze śmiechem — Pokolei.

— Pokolei krzyknęli.

— No i nie tutaj... W korytarzu clichecie się ze mną bawcie...

Chodźcie do mojego pałacu. Tam będzie wygodniej.

Propozycję Tamary przyjęło z zadowoleniem. Złapano ją na ręce i triumfalnie przeniesiono do jej pałacu, pędzowanego obecnie przez zdobywców. Opróżniono jej sypialnię, a żywiący ją na szeszlangu, zaczęli się kłócić o pierwszeństwo, przy czym o mało nie wybuchła bójka.

Zażegnała ją Tamara:

— Ciągnijcie losy...

— Dobrze... — zgodzono się.

— Ten, który wyciągnie los, zo-

stanie tutaj ze mną, a wy opuście komnatę i zaczekajcie na niego.

Było ich tylko dwunastu, bo reszta poszła za kapłankami, które, idąc w ślady swej przełożonej, miały nadzieję uratowania sobie życia. Przystąpili do losowania. Jeden zdjął stalowy hełm, a Tamara nacięła jedenaście kawałków białego płótna i jeden czerwonego sukna. Ten, który wyciągnie czerwony szmatkę będzie pierwszym. Zaczęli ciągnąć. (Do hełmu, który trzymała Tamara, podszedł pierwszy, a od wróciwszy głowę, wsunął do niego rękę. Wszyscy oczekiwali w napięciu: biała czy czerwona?)

Wyciągnął.

— Biała — rozległy się radosne krzyki losujących.

Powtórzono to drugi i trzeci raz. Dopiero za czwartym razem któryś wyciągnął czerwony szmatkę. Był to szczyplawy mężczyzna w drucianej koszulce i hełmie. U boku zwiślał mu miecz. Podszedł do Tamary. Wszyscy inni opuścili komnatę. Szepnęła mu z zalotnym uśmiechem:

— No rozbierz się... Masz szczęście do kobiet, ale do czego innego to chyba nie.

Nie zwrócił na to uwagi, pośpieszył się rozbierać. Tamara przynęcała go jeszcze.

— Ale ci się śpieszy — zauważył ironicznie — musiałś długo pościć! Będzie miła robotę!

— No chodź już, chodź...

Podszedł do rozłożonej Tamary i zaczął ściągać z niej szaty, z którymi nie zdarzyła się jeszcze rozebrać, a potem rzucił się obok niej całując jej ciało.

Tamara ze złośliwym uśmiechem przycisnęła go do swych piersi. Prawą ręką opuszczała i drżącymi palcami zaczęła czegoc obok szeszlangu szukać.

Nie zauważył tego. Znalazł. Mocno uchwycił rączkę sztyletu, który służył jej do mordowania ofiar w czasie nabożeństw, i wpijając się wargami w jego usta, podniósł rękę. Wyczuła

miejsce bicia serca i pchnęła w nie aż po rączkę sztylet. Z gardzieli niewolnika wydobył się głuchy bulgot, a z rany trysnęła krew.

Był martwy.

Ze wstrętem odrzuciła od siebie tupa i gorączkowo zaczęła się przebiegać w jego ubiór. Wdźgała koszulkę drucianą, sandały. Nałożyła hełm. Włosy zawadzały jej. Wyciągnęła z piersi, nie mającego szczęścia niewolnika, zakrwawiony nóż i jednym cięciem obcięła je. Włożyła teraz hełm, zapląła pod brodą pasek od niego, przypasała miecz. Była przebrana. Wyciągnęła jeszcze czernidło, namazała nim twarz i drugiem ukrytem wyjściem wyszła. Przemykała się przez swe komnaty i w kilka chwil potem znalazła się na dziedzińcu. Był on teraz prawie pusty, bo niewolnicy albo rabowali świątynie i znajdowali się w ich murach, albo spali w obozie u stóp wzgórza.

Przeskakując raz po raz przez trupy swych żołnierzy, skierowała się ku bramie. Minęła ją. Biegłemu pędziła ze wzgórz, ominęła obozowisko u jego stóp rozłożone i niezatrzymane przez nikogo znikła w poświacie księżyca.

Niewolnicy dość długo czekali spojnie. W końcu zaczęło im się bardzo nudzić, zapukali więc dyskretnie do sypialni. Raz, drugi... Potem coraz mocniej.

Tamten nie wychodził.

— Chłopcy, dokąd będziemy czekać! Jest nas jedenastu jeszcze, a wschód słońca blisko. Zwołają nas do obozu i co? Smakiem się obiedzimy?

— Walnij tam jeszcze, żeby wylazł!

Drzwi otrzymały znowu kilka potężnych kopnięć. W pokoju jednak nie zareagowano na to.

— Co u diabła?... Wyjdziesz stamtąd, czy nie? Utopiłeś się? — huknął któryś, aż echo rozległo się po korytarzach.

Sypialnia nie jednak nie odpowie-

działa. Wtedy kilka potężnych bar oparło się o drzwi, które z trzaskiem pękły, a niewolnicy, jak z procy wyrzuceni wpadli do sypialni. Wodli i kamienili; z gardzieli ich wybiegły ryki wściekłości. Włócząc się, tego zamordowała! A żmija, wściekła żmija!!!

— Szukaj jej, szukaj!

Rozbiegli się, przetrząsając przy-

ległe komnaty.

— Tu jej nie ma! Ona już dawno jest za murami!

Popędzili w stronę bramy.

— Musi być gdzieś niedaleko!

Przeszukamy wszystkie kąty, aż zla-

piemy, a wtedy...

Przytoczyło się do nich jeszcze kilku towarzyszy i zaczęły się łowy uwięzione w krótkim czasie powo-

dzeniem, bo Tamara nieprzypuszczajona do chodzenia nie uszła daleko, a w okolicy spustoszonej i zajętej przez niewolników trudno było jej się ukryć. Biegła w przeciwnym kierunku od miasta w pola, niedawno zasiane zbożem. Zauważyli ją omdlejącą zdaleka. Na jej widok krew zakipiała im od gniewu, a nowe siły wstąpiły w przemęczone członki. Rzucili się na nią jak wściekłe psy na kota. Jeden chwycił kamień i rzucił w nią z całej siły. Dostała w plecy, aż przegięła się, ale nie upadła. Gonili jednak resztkami sił. Drugi kamień świsnął jej koło głowy. Chciała daleko uciekać. Nie mogła. Upadła...

Dopadli ją. Zerwali z niej hełm i koszulkę i kopiąc po twarzy zaczęli wlewać z sobą do obozu. Jęczała cicho. Co chwila dostawała raz przez nagie plecy. Jeden kopnął ją w brzuch. Zemdląca... Znalazli niedaleko stru-

nyk i zaczęli ją cucić. Otworzyła oczy, ale na widok swych oprawców znowu straciła przytomność. Oblali ją wodą, przemocą otworzyli usta i napoili. Po chwili docucili ją i zaczęli zadawać jej straszne męki, bo obawiali się, że do obozu żywej nie do-

włoka.

(d. c. n.)

Wzruszający list generała Nogi do wdowy po oficerze rosyjskim.

Ciekawy otrzymaliśmy dokument: list japońskiego generała z czasu wojny rosyjsko-japońskiej której 30-lecie przypada w tym roku. List, który w do słownym przekładzie podajemy poniżej był pisany po Polku, pani B. której mąż, oficer rezerwy armii rosyjskiej, „zginął bez wieści”.

Zrozpaczona żona (zamieszkała w jednym z miast b. Kongresówki) wyjechała do Krakowa (wówczas „zagranicę”) i stamtąd zwróciła się do generała Nogi, z którego oddziałem mial walczyć jej mąż w bitwie, w której zginął. Po czterech miesiącach nadeszła odpowiedź, napisana przez adjutanta na zlecenie gen. Nogi i przez niego samego podpisana.

Szanowna i łaskawa Pani!

„Przeczytawszy list Pani z dnia 19 listopada 1904 r., zostałem przejęty głębokim wrażeniem i szczerem, najgłębszym współczuciem. Od najmłodszych lat służąc w wojsku, bywałem w niejednej bitwie, widziałem też niejedno nieszczęście, sam przecierpiałem nie jedną straszną chwilę. A teraz, przedstawiając sobie smutne położenie Pani, uczulem się wzruszony, zwłaszcza słowem „dzieci”.

Chcąc użyć jaknajrychlej ciężkiego położenia pani i usunąć mgłę, jaka je pokrywa, natychmiast wróciłem się do naszego biura jeńców wojennych, wkładając jednocześnie na mego adjutanta obowiązek, aby o Pani, mężu wystarał się o wiadomości od oficerów i żołnierzy którzy brali udział w walce dnia 9 lipca. Chciałem otrzymać od nich choćby małą wskazówkę.

O! Jakże mi smutno zawiadomił Pania teraz, że odpowiedź biura jeńców i gorliwe zabiegi adjutanta nie przyniosły mi

żadnych wiarygodnych wiadomości

o panu B.. Pozwól Pani że ośmieliłem się powiedzieć iż zrobiłem wszystko, co było w mojej mocy, a podjąłem starań w tej sprawie, jakie tylko dały się uczynić. Oh biedne dzieci i ich matka! Niech Pani jednak nie myśli, że sama jedna znajduje się w tak strasznym położeniu. To w czasie wojny rzecz zwykła... U nas w Japonii namiętność takich sierot i wdów! Nie upadłoby jednak na duchu nieszczęśliwej! Trzeba przecież przyznać, że w takich wypadkach przypadek zdarza, iż nie możemy otrzymać dokładnych wiadomości. Gdyby mąż Pani był przewieziony do Japonii wraz z innymi jeńcami, to rząd nasz i lud przyjąłby go

z wielkim poważaniem

i głębokim szacunkiem, jako dzielnego żołnierza, który spełnił swój obowiązek wobec ojczyzny. A w razie nieszczęścia, gdyby jego rosyjscy towarzysze broni zostawili zabitego na polu

Zaciera wałki.

Piękna scena z koszykówki dwu kołowych klubów londyńskich.

PODSŁUCHANE.

OPTYMISTA.

— Jakże tam z twoją żenią? — Słyszałem, że ojciec panny Antonie chce o tobie nawet słyszeć? — Zdaje się jednak, że moje szanse uległy poprawie. Wczoraj wyrzucił mnie z mieszkania, ale oświadczył, że czyni to po raz ostatni!

tu walki, to nasze japońskie wojsko pochowałoby ze czcią jego ciało, jako bohatera, który poświęcił życie za państwo, a krzyż na mogile byłby po nim wieczną pamiątką.

Kończąc list mój, pospieszam wyrazić Pani szczerze współczucie i prawdziwy szacunek.

23 lutego 1905 r.

Adjutant generała Nogi.

Pod spodem podpisane własnoręcznie przez generała:

„Z rozkazu generała — N.”.

Oto niezwykle ciekawy i wysokiej klasy rycerskiego ducha japońskiego i prawdziwego bohaterstwa. Tylko ten na miano żołnierza zasługuje prawdziwie, kto, zwycięzca będąc, dla zwyciężonego ma takie właśnie słowa.

Lumen — rok biegu światła. Jednostki miernicze astronomów.

Pocziwy kilometr „zjechał na psy”.

Astronomia współczesna wtargnęła już tak daleko w przestrzeń śródgwiazdową, że ziemskie miary odległości, jaka jest nasz pocziwy kilometr, stała się dla wielu rachunków astronomicznych bardzo niewygodna, bo o wiele za mała. Jak na kuli ziemskiej nie mierzy się wysokości gór, lub długości równoleżników i t. p. — zapomną milimetra, bo wynikłyby stąd cyfry „wiorstowej” długości, oraz

liczby zbyt wielkie ogromne, tak i w astronomii w mnóstwie wypadków kilometr staje się już tak mały, jak milimetr, a czasem jak nitka cząstka milimetra!

Jak w naszych, ziemskich stosun-

kach większe odległości mierzymy miarą milion razy większą od milimetra, czyli — kilometrem, tak i w astronomii powstała potrzeba ustanowienia jednostki mierniczej, która by znacznie przewyższała kilometr. Za taką jednostkę przyjęto odległość, którą światło w przestrzeni przebiega w ciągu roku ziemskiego. Można by zwać tę jednostkę nazwą „lumenem”, od słowa „lumen”, które znaczy „światło”. Choć ta nazwa jest jeszcze niema w obiegu, owa zaś jednostka nowa nazywana „rokiem biegu światła”, to jednak dla wygody i dla krótkości warto ją nazywać lumenem.

Ażby zdać sobie z tego sprawę i choć ogólnie wyobrazić sobie długość owego lumena w naszych ziemskich kilometrach, musimy wyliczyć ile kilometrów przebiega światło w ciągu roku. W ciągu jednej sekundy światło przebiega

trzysta tysięcy kilometrów.

Ponieważ rok ma 365 dni, pięć godzin i 48 minut, więc ilość sekund w roku wynosi — 31.556.880 (trzydzieści jeden milionów pięćset pięćdziesiąt sześć tysięcy osiemset osiemdziesiąt). Jeżeli teraz pomnożymy tę liczbę sekund przez trzysta tysięcy (kilostrój), to otrzymamy odległość, którą w przestrzeni przebiega światło w ciągu roku. Będzie to właśnie „rok biegu światła”, czyli nasz lumen, obliczony w kilometrach ziemskich. Iloczyn tych liczb wynosi 9.467.064.000.000, czyli dziewięć trylionów czterysta sześćdziesiąt siedem bilionów i sześćdziesiąt cztery miliony kilometrów. Taką oto odległość ma nowa jednostka miernicza w astronomii.

Gdyby kto powątpiewał, czy istotnie tak olbrzymia jednostka miernicza jest potrzebna w astronomii, temu na dowód naoczny przedstawiamy tu kilka śródgwiazdowych odległości:

Odległość od ziemi do najbliższej gwiazdy, zwanej Proxima, wynosi trzy

dziesiąt cztery tryliony osiemdziesiąt jeden bilionów czterysta trzydzieści milionów i czterysta tysięcy kilometrów, co w cyfrach przedstawia się tak:

34.081.430.400.000 km. W lumenach zaś, czyli w latach biegu światła wyrażona, ta sama odległość wynosi trzy i sześć dziesiątych, co napisane w cyfrach wygląda tak oto skromnie: — 3,6 lumenów.

A oto drugi przykład. Odległość od ziemi do najbliższej mgławicy (w kierunku Wielkiej Niedźwiedzicy) wynosi osiem kwintylionów czterdzieści siedem kwadrylionów cztery tryliony i czterysta bilionów kilometrów, co napisane cyframi tak oto wygląda:

8.047.004.400.000.000.000 km. Jeśli zaś tę (przynajmniej, że nieco przybliżoną) cyfrę i dość wysoką liczbę wyrażymy w lumenach, to otrzymamy tylko 850.000, co łatwo i wymówić — osiemset pięćdziesiąt tysięcy lat biegu światła!

I wreszcie trzeci przykład. Odległość od ziemi do najbliższej mgławicy widzialnej wynosi sto czterdzieści milionów lat biegu światła (czyli — lumenów). Łatwo to wymówić i łatwo napisać, bo w cyfrach tak to wygląda: — 140.000.000 lumenów. Ale spróbujmy tę odległość wyrazić w pocziwych ziemskich kilometrach!

W cyfrach będzie ona tak wyglądała:

1.325.388.960.000.000.000 km, a wypowiedziana będzie tak brzmiała: — jeden sekstylion trzysta dwadzieścia pięć kwintylionów trzysta osiemdziesiąt osiem kwadrylionów dziewięćset sześćdziesiąt trylionów kilometrów. Okragło!

Tych trzech przykładów wystarczy, abyśmy wybaczyli astronomom, że w wielu ich rachunkach kilometr ziemski tak „na psy zjechał”. Obawiamy się raczej, że wkrótce i lumen, czyli rok biegu światła stanie się w tych bezmiarach tak mały, jak dla nas milimetr...

Na cześć słońca...

Kto ma konewkę — za konewkę...
Kto ma sikawkę — za sikawkę...
Wiosna zwycięża, a zima zimna śmiertelną już dostaje czkawkę.

Śpiewają po wsiach już skowronki,
płynię pieśń wiosny wzniosła, święta,
stroj się Matka-Ziemia w zieleń,
budzą się ludzie i zwierzęta.

I w mieście rażno... Coraz częściej
słońce się ciepło z ludźmi styka,
nadzieje nieci w szarych oczach,
ustaje kaszel suchotnika.

Nawet niedzicy, tych bez pracy,
jest ich przecież w Polsce krocie,
cieszy, że wiosna już nadchodzi,
że może zniknie bezrobocie.

Tymczasem trzeba stwierdzić jedno:
że zanim przyjdą dni gorące,
najwięcej wiosna demerwuje
paniusie domu i służące.

Piękne jest życie w blaskach słońca,
kto dziś się truje, ten bluźnierca,
Hej desperaci idźcie wiosna,
I lepsze jutro! — W górę serca!...

Rom.

Jęcza dywany, materace,
i z trząskiem łamią się trzepakczki,
stara kozetka, ledwo dyszy,
trzeszczą sprężyny, lecz kiedzi.

Stań w jej obronie, powiedz słowo
będziesz miał chryję niebywałą,
SLABA pleć bje bardzo NACNO,
choć ma taką rączkę małą...

Więć lepiej nie mów, idź na miasto,
złoty kłopot, ani wódki,
niech cię w ich oczach nieśmiało budzi.

Jak w ich oczach nieśmiało budzi,
jak promień słońca igra rłoty,
jak rozchyla się nateczka
do pocałunków... do pieszczot...

Gdy wiosna wraca, przypominam
o wszystkich troskach, dniach miękko,
choć przy dymie nie mam grozy,
powtarzam wciąż — życie piękne!

Niech żyją małe kobietki! Olbrzymki nie mają powodzenia.

Na uniwersytetach amerykańskich odbywają się często publiczne dyskusje na przeróżne tematy, które niejednokrotnie niewiele mają wspólnego z wiedzą ścisłą.

Jedną z zabawniejszych dysput publicznych prowadzono ostatnio na uniwersytecie w Michigan na temat: „Czy dżentelmeni wolą kobiety małego wzrostu?”

W bardzo licznej zebraniu uczestniczyli zarówno studenci, jak i studenci. Po dwu referatach głównych, poświęconych przedstawieniu zalet kobiety drobniejszego wzrostu, zabierali głos przeważnie mężczyźni. Z kobiet przemawiała tylko jedna, broniąc zresztą kobiet dużych.

Choć wielu mówców wskazywało na to, że ideałem pięknej kobiety by-

zawsze kobieta wysoka,

to jednak jury przyznało zwycięstwo paniom małym. Nie pomogły argumenty, że Kleopatra i Helena Trojańska były olbrzymkami, nie pomogły argumenty i powoływanie się na Rubensa oraz innych malarzy z przeszłości, którzy piękne kobiety i boginie najczęściej przedstawiali jako osoby rosłe.

o kształtach obitych.

Największy sukces i aplauz audytorium zyskał młody student, który wstąpił na trybunę, wskazał na stojącą obok niego młodą dziewczynę i wypowiedział tylko te słowa: „Spójrzcie na tę buzię, popatrzcie na tę figurkę, czy ktokolwiek może powiedzieć, że któraśkolwiek rosła kobieta, może się z nią równać?”

Królowa piękności wśród chorych dzieci. Zwyczaje francuskiej stolicy.

Po ostatnich starciach paryskie życie wreszcie weszło na normalne tory. Skończył się strajk szoferów i po ulicach Paryża znów mkną takówki. Ożywiły się teatry i restauracje i oczywiście do rocznym zwyczajem odbyły się wybory

królowej piękności.

Nie nie mogło wypłynąć tego tradycyjnego zwyczaju — ani wojna, ani rewolucja, ani strajk.

Dwadzieścia rejonów stolicy nadsekwanskiej zapomniały o wszelkich sprawach i zdarzeniach doby ubiegłej, zajęły się wyborem królowej w każdym poszczególnym obwodzie. Spośród królowych wszystkich rejonów wybiera się najładniejsza gwiazda. Wybranka publiczności otrzymuje różne

prawa i przywileje,

związane z jej wyróżnieniem.

W roku bieżącym królową królowych została panna Elise Bronner, która koronacja odbyła się bieżącego roku, która zrezygnowała ze swego stanowiska.

Wzruszający jest obyczaj, związany z pierwszym dniem panowania nowej władczyni. Mianowicie, po nadaniu jej zaszczytnego miana, uroczą parą zanką udaje się natychmiast do wszystkich miejskich szpitali i lecznic, obdarowując znajdujące się tam chore dzieci zabawkami i innymi podarunkami, przeznaczonymi w dużej ilości przez sklepy paryskie

do jej dyspozycji. Królowa zwiędza wszystkie sale chorych i jak przepiękny anioł opiekunicy staje u wejścia każdego dziecka, hojnie je obdarowując.

J. K.

Zmysł orientacyjny ćmy. Sen pod listkami krzaków.

Ciekawe badanie nad życiem ciemnocnych przeprowadził Frank Morton Jones, entomolog z Ameryki. Obserwacji swych nad temi owadami luskoskrzydłymi (Lepidoptera nocturna) dokonał uczony na Florydzie. Zainteresował go przede wszystkim fakt, że każda ćma, śpiąca zwykle w dzień w ukryciu

pod listkami krzaków

i roślin łakowych, obiera sobie miejsce spoczynku nie zwracając uwagi na swe towarzyszy. Mister Jones zauważył również, że „ćma zebrowata” posiada białą-czarny, prążkowany rysunek skrzydeł jest niezmienne towarzysza —

śypia wraz z całą gromadą, uszeregowaną na gałązkach jednego krzewu. Następnie entomolog dokonał jeszcze ciekawego doświadczenia; namalował on kolorową farbą ćmy śpiące koło siebie i drugi dzień stwierdził ze zdumieniem, że nikt z nich nie powrócił na swoje miejsce spoczynku, ale i każda z poszczególnych ciem zajęła ściśle

ten sam punkt

na listku lub gałązce, gdzie spała dnia poprzedniego. Fakt ten świadczy o szczególnym, dotąd niewytłumaczonym, a niezmiernie drobiazgowym zmysle orientacyjnym ciem nocnych.

Musimy się wszyscy skupić pod hasłem - zwyciężyć w Challenge'u 1934 r.